

Publicerad 2007-11-29 14:35 av Åsa Gustavsson

också ur gamla högen...

På spåret

Ett långt, långt tåg är livet.

Färdas fram i egen takt,

pulsslagen dunkar mot skenskarvar.

Driver dig framåt.

I en glömd tid

klev du av en perrong

och steg på den bakersta vagnen.

Inte ensam.

Men ensam står du nu,

isande slammer,

slussas mellan vagnar.

Mitt emellan.

-

I fönstret därframme,

gången mellan rader av stolar

fyllda av människor

du kanske ska möta.

Några du råkat

har du lagt i kappsäcken.

Några har stannat i minnet.

Format livet. Just nu. Här.

Mitt i skarven, i mörkret.

Hämta andan. Vila.

Dörren är trög, tung att öppna.

Ska du gå framåt?

Tillbaka igen?

Stanna en stund,

lyssna på pulsen.

-

Framåt drivs tåget,

livet, av pulsen.

Nu öppnar vi dörren

mot nästa vagn.

Texten är utskriven från Poeter.se

Författaren Åsa Gustavsson med Poeter.se id #4330 innehar upphovsrätten